

«Arma de construcción masiva», els neguits d'una generació

"José y sus Hermanas" tornen al Tantarantana per estrenar el seu segon muntatge

Un instant de "Armas de construcción masiva", de la companyia José y sus Hermanas | José y sus hermanas

Van debutar amb *Los bancos regalan sandwicheras y chorizos fa un parell d'anys al Tantarantana Teatre*, una peça creada en l'aixopluc dels estudis a l'Institut del Teatre. El segell de qualitat els va fer saltar al circuit professional, una bona decisió per part dels programadors. L'acceptació del públic i el suport de la crítica, que els vam premiar amb un parell de guardons, fa que encara pugueu enxampar la gira del muntatge.

Ara, *Arma de construcción masiva* ens confirma que José i sus Hermanas (<https://www.joseysushermanas.com>) han de tirar endavant i continuar creant, perquè la seva és una veu necessària en tant que representa el neguit de tota una generació; la que no ha viscut ni la guerra, ni el franquisme, ni tan sols la transició. Si al debut ens van interpel·lar sobre el fet que quaranta anys de sistema dictatorial nacional catòlic no s'esvaeixen amb una curta transició i dècades posteriors de mirar a una altra banda, ara furguen en dos pilars fonamentals de la nostra societat: l'educació i la família.

Educació en el context de l'estat espanyol i entesa de manera global, és a dir, coneixement adquirit a través de diferents canals, llenguatges i espais. Crítica ferotge a un sistema educatiu que canvia la legislació a l'ombra del color del partit de torn al govern. Una altra vegada, mirada al passat dictatorial per escopir inconformisme amb el present. L'arma és la pregunta, la fragilitat legítima, la intimitat el mur abatut i la sexualitat, lliure. Desimboltura per ensenyar la part familiar que tant ens construeix com a persones. I una advertència des de l'inici, això és teatre, el joc perpetu de veritat i mentida.

[despiece] **Títol:** *Arma de construcció masiva*

Autor: José y sus hermanas

Dramatúrgia i direcció: Sílvia Ferrando

Intèrprets: Francesc Cuéllar, Alejandro Curiel, Marta Díez, Carolina Manero, Gemma Polo, Glòria Ribera

Dia i lloc: Teatre Tantarantana fins el 17 de març [/despiece]

Des d'un punt de vista formal la companyia ha triat la creació col·lectiva, ben pautaada en la direcció i la dramatúrgia per Sílvia Ferrando, la interpretació com a situació viscuda, l'expressió col·loquial, l'aparença improvisada i la barreja de llenguatges perquè el moviment i la música són fonamentals en la seva posada en escena. Interpretacions ben construïdes, monòlegs generosos i música de DJ ben treballada i servida per Gemma Polo. Tornen a destacar Glòria Ribera, emocionant amb el cant sorgit de l'entranya més popular i Alejandro Curiel, que clava la contundència explicativa.

En conjunt *Arma de construcció masiva* és una fragmentació, com el sistema educatiu que han viscut els protagonistes; d'aquí que (de manera volguda o no) es presenta amb escenes marcadament tallades que s'allunyen del fil conductor. Ideal per a públic jove, especialment per aquell que mai no trepitja un teatre, i per a espectadors teatrals inquiets i amb ganes de veure noves formacions. Necessari per a mares i pares nascuts a la transició que busquin un mirall i tinguin ganes d'escoltar.